

Семільйон. Французький сорт, винний з білою ягодою. Випробовувався у Криму, середньопізній, врожайний. Кущі середньої сили росту, лоза визріває добре. Сорт стійкий проти мільдю і оїдіуму.

З ягід цього сорту виготовляються марочні портвейни, а також сортові столові вина. У господарствах об'єднання „Масандра” цей сорт вирощується масово.

У перше плодоношення вступає на третій рік. Врожай наростає поступово. Осипання зав'язі і горошкватість ягід слабкі. Сорт не вибагливий, добре почуває себе на глиняно-вапняних ґрунтах. На теплих південних схилах сорт повною мірою виявляє свої високі якості. Зареєстрований у 2, 5, 6, 9 виноградних зонах у 2001 році.

Солдайя. Аборигенний сорт Криму. Маточний кущ був виділений у 1970 році у радгоспі „Сонячна долина”. Вивчався там же і в ампелографічній колекції. Передгірського дослідного господарства „Магарач”.

Порівняльні аналізи ознак листків і ягід дозволяють зробити висновки, що сорт є гібридом сортів Пухляківський і Шабаш. За морфологічними ознаками близький до сорто типу Пухляківський. Квітки двостатеві. Грона середні, конічні, щільні і середньощільні.

Ягоди середні і великі – до 23 мм, злегка овальні або круглі, білі з коричневим загаром. М'якуш соковитий, приємного смаку, гармонійний із слабким сортовим ароматом. Відноситься до столово-винних сортів пізнього строку дозрівання.

Характеризується відносною стійкістю до морозів і грибкових захворювань.

Високоврожайний, середня маса грона 200 – 220 г.

Зареєстрований у 2002 році у 5, 6 виноградарських зонах України.

Мурведр. Іспанський сорт. Одержав назву від містечка Мурвієдро /північніше Валенсії/. В VI ст. сорт під назвою Еспар був завезений у Францію, де значно поширився. Давність культури і широке розповсюдження сорту привело до того, що багато хто рахує сорт Мурведр французьким сортом.

Цей сорт свого часу був уже поширений і на південному березі Криму. Тепер його насадження, займають також не малі площі.

Сорт винний з чорною ягодою. У випробування був прийнятий у 1960 р. по СРСР.

Сік слабкозафарбований або прозорий, солодкий з помірною кислотністю.

Сорт стійкий до осипання квіток, пізнього строку дозрівання, кущі сильнорослі, морозостійкий, посухостійкий.

Пошкоджується в окремі роки мільдю, оїдіумом, пліснявою, гроною листокруткою та ін.

Зареєстрований у 2, 5, 6 зонах України у 2001 році.

Піно білий. Аборигенний сорт інтродукований із Франції, технічний, з білою ягодою. У випробування прийнятий у 1960 році по СРСР. Дуже якісний технічний сорт, який в умовах України дає добрі білі столові вина і задовільні шампанські виноматеріали. Дозріває досить рано – перша половина вересня. Визрівання лози добре – на 90-95% довжини лози. Кущі середньої сили росту. Сорт найбільше врожайний серед різновидностей Піно. Горошіння ягід, зазвичай, незначне.

Не стійкий проти мільдю і філоксери.

Зареєстрований у 8-14 виноградарських зонах України у 2002 році.

Джеват кара. Аборигенний сорт південно-східної зони Криму. Походження і час появи його в культурі невідомо. Із Криму сорт був завезений на Дон на початку ХІХ ст. після заснування Нікітського училища садівництва, виноградарства і виноробства.

Там він одержав місцеву назву - Буланний.

У даний час сорт у багатьох ампелографічних колекціях країни.

Куці сорту відрізняються сильним розвитком. Однорічні пагони сягають більше 2 м. Визрівання пагонів дуже добре – 92%. Квітка двостатева.

Ягоди великі, рідше середні, округлі, темно-сині з густим пруїном. Грона великі, рідше середні, ширококонічні, частіше щільні, рідше середньої щільності.

Дуже пізнього строку дозрівання, стійкий до засухи, не вибагливий до ґрунтів.

Стійкий до хвороб, шкідників. Заслужує на увагу його врожайність.

Сорт Джеват Кара – місцевого значення. Використовується як сорт-опилювач і як купажний матеріал для виробництва десертних вин „Чорний доктор” і „Чорний полковник”.

Зареєстрований у 5 виноградарській зоні Криму у 2002 році.

Цитринний магарача. Одержаний в результаті схрещування сортів Мадлен Анжевін х „Магарач” 124-66-26 + Новоукраїнський ранній.

Технічний, ранньосереднього строку дозрівання. Масова концентрація цукрів 20-23 г/см³, кислот – 6-7 г/дм³. Сорт врожайний – до 150 ц/га.

Рекомендується для виготовлення десертних вин. Сила росту куща висока, визрівання лози добре. За морфологічними даними близький до сорту Мускат білий, схожість виражається у високій якості десертних вин з мускатним ароматом. Також перевищує цей сорт за комплексною польовою стійкістю до філоксери, мільдю і оїдіуму. Запилювачів не потребує.

Зареєстрований в 1-6 виноградарських зонах Криму у 2002 році.

Кок пандас. Кок (у перекладі з тюрського – зелений, Пандос у перекладі з грецького – завжди дає). Аборигенний технічний сорт дуже пізнього строку дозрівання. Вважають, що свого часу був завезений із Греції, який колись мав синонім - Ткем Ізюм. Розширився із старих кореневласних виноградників Козької долини, де ріс невеликими групами і окремими рослинами. Був описаний П.П. Кеппеном в числі старих судакських сортів як Пандас жовто-зелений.

Відрізняється сильним розвитком куща, добрим визріванням лози. Має функціонально-жіночий тип квітки, але добре зав'язує ягоди і дає стабільний врожай.

Ягода жовтувато-зелена, середньої величини, округла або злегка сплюснена.